

KONG SALOMON OG JØRGEN HATTEMAGER.

Andante.

af J. L. Heiberg.
(1825. Det kgl. Theater.)

tr.

Weyse. („Sovedrikken.“)

I.

VILLING.

Herr Gold-kalb tri-um fe--rer, *f* han

hol-der Ver-den i sin Haand, *rf* han Krig og Fred dik--

te- rer, *rf* man kal-der ham Kong Sa-lo-mon.

2.

En Sol for Potentater!
Hans Dragt er Sølv fra Top til Taa,
Og hollandske Dukater
Som Knapper bærer han derpaa.

3.

Hans Hus med gamle Kroner
Er takket, og med Species,
Ved Stats-Obligationer
Sin Pibe tænder han tilfreds.

4.

Nu han til os vil komme,
Vor Cours vil giftes med den Knøs
Hun faar ham i sin Lomme,
Thi hun er meget capriciøs.

Allegretto

LUISE.

„Vom Wald bin i' fura.“

II.

p

p

- 1. Skjøn Jom - fru, som sid - der
- 2. Herr Rid - der i Vaa - ben!
- 3. Den Vej er be - svær - lig

legato

i Vin - du - et hist, og lyt - ter til Rvi - der af Fug - len paa Kvist, Ej -
 Hvi klyn - ker Du saa? Se, Dø - ren er aa - ben, den kjen - der ej Slaa. Ej -
 o Jom - fru saa prud! En Sti - ge Du kjær - lig kan hæn - ge her nd! Ej -

al Ej - - al Ej - - al O glem dog din Kul - de, for
 al Ej - - al Ej - - al Men Vej - en at kjen - de først
 al Ej - - al Ej - - al Nej. Rid - der, saa Man - gen fra

mild dog dit Sind, og luk mig, Du Hul - de! i Ram - me - ret ind, i
 læ - re Du maa: og ved Kir - ken der - hen - ne, der ban - ker Du paa, der
 Sti - ger faldt ned, men Rir - ke - dørs = Gan - gen er sik - ker og bred, er

Ram - me - ret ind. *animato*
 ban - ker Du ind. paa. Ej - - a! Ej - - a!
 sik - ker og bred. Ej - - a!

ad libitum

Ej - - a! Ej - a! Ej - a!

Allegro non tanto.

EDVARD.

Kuhiau. (., Röverborgen:)

III. *staccato.* *p*

Jeg saa bag Ru - - der - nes Kry - stal en

Skat hvor - til der ej er Ma - gen; saa trind som Lil - - jen,

lys som Da - gen, som So - - len selv paa Him - - lens Hal; saa

svær - me - risk som Maa - - ne - skin de gu - - le Haar sig yn - - digt

høj - e, til Krans om - kring det sto - - re Øj - e, som slut - - ter Vid og

From - - hed ind, som slut - - ter Vid og From - - hed ind. *dol.*

JØRGEN.

Jeg

JØRGEN. Jeg har det, Herrel paa en Prik.
 Nu skal De se, hvor jeg kan gjætte.
 EDVARD. Hvad mener han dog vel med dette?
 JØRGEN. Se her den Hat, som Prisen fik!
 Som Dagen lys, som Liljen trind;
 Med Øjet stort, med Haar saa gule
 Og maa den Deres Hoved skjule,
 Den slutter Vid og Fromhed ind!

Larghetto.

Weber. „Precioso.“

IV.

Piano introduction for 'Precioso' by Weber, marked 'Larghetto' and 'p'. The music is in 6/8 time and D major. It features a flowing melody in the right hand and a simple accompaniment in the left hand.

HENRIK.

Vocal line for 'Precioso' by Weber, marked 'HENRIK.'. The lyrics are: Her - - re, hvad skal En - - den bli - - ve? Tret - ten Hat - - te, Hu - - er syv!

Vocal line for 'Precioso' by Weber, marked 'HENRIK.'. The lyrics are: Man vil Ø - - ge - - navn Dem gi - - ve: Se der gaar den

Vocal line for 'Precioso' by Weber, marked 'HENRIK.'. The lyrics are: Hat - - te - - tyv! se der gaar den Hat - - te - - tyv!

Piano accompaniment for the vocal lines, continuing the melody and accompaniment from the introduction.

2.

Tænk Transporten, den vil stige
Til en uforskammet Pris
Gjennem det vestphalske Rige,
Over Bryssel til Paris.

3.

Hvad er mellem Jordens Poler
Bedre vel end være fri?
Tænk, om Frihedens Symboler
Bragte Dem i Slutteri!

Allegro.

„Uti mitt bröst, ack hvilken smärta.“

V. *f*

Hver gang jeg van-ker her ved Bou-ti-ken, mit Hjer-te
 ban-ker ved Re-pu-bli-ken af dis-se Hat-te, som jeg be-ta-ler. Mit Hjer-tes
 Kva-ler du kan ej fat-te, thi Fan-den ta' mig, naar jeg ser der-
 hen, saa maa jeg ha' mig en Hat i-gjen. *f*

2.

Jeg saa forleden
 Den lille sorte,
 Og straks var Freden
 I Hjertet borte.
 Hvorom jeg talte
 Det hjalp mig ikke;
 For mine Blikke,
 Sig Hatten malte—
 Ja Fanden ta' mig,
 Det var en Gruel
 Jeg maatte ha' mig
 Den Hat endnu.

3.

Men denne Morgen
 Den store hvide
 Opvakte Sorgen
 Og Hjertets Kvide.
 I den tilvisse
 Bor al min Lykke;
 Bestandig smykke
 Den skal min Isse.
 Ja Fanden ta' mig,
 Jeg fik den fat,
 Jeg maatte ha' mig
 Den hvide Hat.

Allegretto.

LØVE.

Berton („La Romance.“)

VI.

Hvis man kan tro, hvad of - te nok er

sagt: en On - kel plej - er let for glem - me, at han har dyr - ket Kjar - lig - he - dens

Magt, og lyt - tet til Mu - ser - nes Stem - me, han bli - ver barsk, bli - ver

vran - ten og sær, vil for hver Ung - doms Daar - skab skjæn - de: at dog en an - den

Sort af On - kler er, sig vi - se skal ved Far - ceus En - - de sig vi - - se

skal ved Far - ceus En - de.

Allegretto.

SALOMON.

d' Alayrac. (Azemia.)

VII.

p Ich wohnt' in O - den - se bei

Holk, die Leut' er me - get vak - - kre, da kam der eu af Der - ses

Folk, und vil - de mit mir schak - kre; det tid - lig var, men Mor - gen -

stund, ej al - tid brin - ger Gold im Mund, ej al - - tid ej

al - tid brin - ger Gold im Mund. Ich lag im Bett' mich ro - lig

strach - te sorg - los, und au nichts Be - ses dach - - te; doch

fer ich mich doch fer ich mich, doch fer ich mich fer - saa, han ner zur

Trep - pe var mit mi - ne Kler, zur Trep - pe var mit mi ne Kler. Doch

Kler. *f*

2.

Nun sprang ich splitter nackend op,
 Men han var uden Døre,
 Ich hatte Schjorten po min Krop
 Und weiter nichts, ich schwöre.
 Zum Glück lag noch min Silfmoors-Tracht
 Im Koffer zierlich eingepackt;
 Den trak ich po, gik over Vandet,
 Men midt po Belten, rent forbandet,
 Mich Vinden tog i Nakken fat
 Und fløjten gik min Silkehat.

3.

LØVE. Dit Uheld, stakkels Mand er stort,
 Jeg meget Dig beklager.
 En Hat kan du dog let faa gjort,
 Her bor en Hattemager.
 Vis dig mod Skjæbnen som en Helt!
 SALOMON. Ach waih mir, deun ich hab kein Geld.
 LØVE. Hvad den dig koster, jeg betaler.
 SALOMON. Ist's möglich! (LØVE.) Der er ti Rigsdaler.
 SALOMON. Ja Leven er et edelt Dyr,
 Und De, min Herr, en prächtig Fyr.

Andante.

VIII. *dol e legato.*

A. de Beauplan. „Reposons-nous ici.“

Det, som min Læ-be stammer svagt, har dig for-længst mit Øj - e sagt. O, hvis du kjen-der El-skovs

Magt, saa véd du, hvad jeg har at si-ge! Lyt kun til al Na-tu-rens Ri-ge.

Hør! Fug-len syn-ger det i Kvæld, hør det i Luft, i Kil-de-væld! Og du vil

spør-ge mig end-nu? Du véd det, du véd det! min Hem-me-lig-hed kjen-der

du! du véd det du véd det min Hem-me-lig-hed kjen-der du.

LOUISE.

2.

Det som din Læbe stammer svagt,
 Har mig forlængst dit Øje sagt,
 O hvis du kjender Elskovs Magt,
 Saa véd du, hvad jeg har at svare!
 Hvad kan jeg mer dig aabenhare?
 Lyt til hver Klang i Skov i Krat,
 Ved lysen Dag, ved mørken Nat!
 Og du vil spørge mig endnu?
 Du véd det, min Hemmelighed kjender du.

BEGGE.

3.

Hvad du mig sagde huld og sm,
 Alt længe var mit Hjertes Drøm;
 Jeg hørte det i Luft, i Strøm.
 Tit spurgte jeg derom i Dalen,
 Og Svaret gav mig Nattergalen.
 O men du selv nu svarer mig!
 Huldt toner det: Jeg elsker dig!
 Jeg vil ej spørge mer o nej!
 Jeg véd det, min Hemmelighed kjender du.

Allegro.

Bombelles Vals.

IX.

Held! Held! Held os! En Føl-ke-fest! Gold - - Gold - - gold-kalb den høj - e Gjæst

nu nu nu lad os vi-se ham, at vi kan pri-se ham Al-le som bedst.

Efterspil til 2. og 4. Vers.

Efterspil til 1. 3. og 5. Vers.

2.

Flet- flet- fletter en Borgerkrans!
 Spil- spil- spiller en lystig Dans!
 Stort stort stort Jer betaler han,
 Hundrede Daler han
 Giver til Mands.

3.

Vi vi vi skal min Salighed
 Nok nok nok faa haans Pung paa Gled.
 Jo jo jo vi skal plukke ham,
 Om vi saa hugge ham
 Nødderne ned!

4.

Ja ja ja vort Korsør det kan
 Vist vist vist som hvert andet Land
 Godt godt godt bruge Pengene;
 Vi ere traengende
 Til dem forsand!

5.

Lad lad lad dem i Kjøbenhavn
 Ej ej ej faa det hele Gavn!
 Vi vi vi ta'r Avancerne
 Lad saa Financerne
 Lide det Savn!

Tappenstreg.

X. KOR.

f Vel - kom - men sto - re Mand her - til, vel - kom - men, vel - kom - men til

Sta - den vær! Med Trom - mer og Pi - ber og Sang og Spil, vi

hil - se Dem paa Ga - den her. De Sto - re kom - me

til os Smaa, mer det er Skam, at De skal staa. Nej vær saa god at

sæt - te Dem ned, thi Vi - sen va - rer en E - vig - hed. De E - vig - hed!

1. 2.

Moderato.

XI.

SOLO. „Eccē quam honorum.“

f *tr* *p*

Ja ved en Bolle Punsch man kan gar herlig dis - cur -

f TUTTI.

ri - ren, und har man nock so lidt Fer - stand kan man po - li - ti - ci - ren Le - ve Dis -

cur - ser, Cour - ser og Con - cur - ser! le - ve Po - li - ti - ken og Drik - ken!

SALOMON.

Ja ved en Bolle Punsch man kan
Gar herlig discurriren,
Und har man nok saa lidt Ferstand
Kan man politiciren.

KOR.

Leve Discursor,
Coursur og Concurser,
Leve Politiken.
Og Drikken!

BRANDT.

Hvad mener Herr Baronen vel
Om Grækernes Affairer?
Hvis Tyrken slaar dem rent ihjel,
Det mig i Hjærtet skjærer.

KOR.

Nu lad os høre,
Spidser eders Øre!
Nyt faar vi at vide
Itide.

SALOMON.

Ich mener vieles for und bag
Und ja und nej tillige,
Denn pro und contra in den Sag
Sig lader meget sige.

KOR.

Prægtig han svarte,
Alt os aahenbartel
En er i Forening
Vor Mening.

WILLING.

Mon man igjennem sætte vil
I Frankrig Reduktionen?
Det er dog vist et farligt Spil;
Hvad mener Herr Baronen?

KOR.

Nu lad os høre,
Spidser eders Øre!
Nyt faa vi at vide
Itide.

SALOMON.

In Frankreich har sig Bladet vendt;
 Det har mich sehr verwundert:
 Man skriger der for tu Procent,
 Som andensteds for hundert.

KOR.

Alt kom for Dagen!
 Hvilket Lys i Sagen!
 Ja nu tvivler ingen
 Om Tingen.

SERING.

Jeg gjerne vilde vide, naar
 Vel Spanien bli'r rolig,
 Jeg maa forskrive spanske Faar,
 De koste mig utrolig.

KOR.

Nu lad os høre
 Spidser eders Øre!
 Nyt faa vi at vide
 Itide.

SALOMON.

Ich denke derom saa som saa;
 Hvert Land har ju sin Plage;
 Nær alle Faar af Landet gaa
 Bli'r Ulfene tilbage.

KOR.

Ja det er rigtigt!
 Dette Vink var vigtigt!
 Lad os discurrere
 Om mere!

JØRGEN.

Mon Freden vare vil paa Jord?
 Jeg tør den neppe prise:
 Se Rusland vokser op saa stor;
 Hvad skal hun faa at spise?

KOR.

Nu lad os høre,
 Spidser eders Øre!
 Nyt faa vi at vide
 Itide.

SALOMON.

Ich herom ene sige vil:
 Det koster schwer at kriges;
 Ich gi'r sgu ingen Penger til,
 Saa faar de vil ferliges.

KOR.

Hurra for Freden!
 Nu vi sikkert véd 'en:
 Han har os i Farten
 Forklart 'en.

LØVE.

Ifald jeg tør i Tingen se,
 Jeg vilde vide dette:
 Hvor mange Penge tænker De
 Paa Kjøbenhavn at sætte?

KOR.

Nu lad os høre
 Spidser eders Øre!
 Nyt faa vi at vide
 Itide.

SALOMON.

Hver Gang ich faar en Flaske Vin
 Und Arraks = Punsch in Bollen,
 Dann öffner ich min Pengeskrin
 Paa Hallandsaas og Volden

KOR.

Hille min Sandten!
 Hvem der stod ved Kanten!
 Jo jeg skulde komme
 I Lomme!

SALOMON.

Denn wenn ich har en god Discurs,
 Und Glasset man mig filder,
 Saa kever ich den ganske Cours,
 Und Runden Thurm fergilder.

KOR.

Det var som Fanden!
 Lyver ikke Manden?
 Paa hans Ord og Kjole
 Vi stole!

Maestoso quasi Marcia.

A. E. Coron. „La Sentinelle“

XII.

pp f p

EDVARD.

f p f

Min Her - re

vid, De staar paa Dan - marks Grund! De kjen - der knap vor Skik i dis - se

Da - le: he - stan - dig var der Vej i Her - thas Lund fra Fol - kets Hyt - ter op til

Fyr - stens Sa - - le, f den Mind - ste selv sig nær - med Fol - kets

Drot f og brag - te did sit Hjer - tes Bøn - ner og føl - te selv i Kongens Slot og føl - te

selv i Kon-gens Slot, at han var en af Lan-dets Søn-ner og føl-te

selv i Kon-gens Slot, og føl-te selv i Kon-gens Slot, at han var

en af Lan-dets Søn-ner, af Lan-dets Søn-ner. *p*

pp *f*

2.

Kun lidet er vort havomkranste Land,
 Sig nær kan derfor Folk og Fyrste være,
 Og hans Velgjerning ej beskjemme kan,
 Nej tverimod, den er den Armes Ære.
 Ej nogen Ædelsten har større Glans
 End denne Blomst i Danmarks Krone,
 Lad Ingen vove her tillands,
 At sætte sig paa Naadens Throne!

Constantin. „C'est l'amour, l'amour“
(opr. Kontradans af „La pie voleuse“)

XIII. Allegro. KOR.

Op til Dans, til Dans, til Dans, til Ly - stig-hed og til

Fe - ster! Hvil - ken Glans! O sjeld - ne Krans af al - skens frem-me - de Gjø - ster!

Fine.

LØVE.

Ven-ner, saa fik I Lys her i Sa - gen; ja nu er Al - ting klap-pet og klart. Ly - stig og

glad be-gynd-te jo Da - gen, ly-stig og glad nu end er den snart. SERING. Her-rer og Da-mer fra

legato

Ga - den træ - der kun ind i min Sal.

Endt er jo Ma - ske - ra - den! Saa be-gyn-der vort Bal.

2.

EDVARD. Elskede, snart jeg svæver i Dansen
 Ene med dig i cirkulende Flok.
 LUISE. Tag dig i Agt at tabe Ballancen!
 Amor beruset gaar med en Stok.
 EDVARD. Gid os Dagene sviude,
 Som naar du danser med mig!
 LUISE. Ja dit Hjertes Veninde
 Livet hendanse med dig!
 KOR. Op til Dans etc.

4.

HENRIK. Altsaa beløb sig Udenlands = Farten
 Kun til en fjortenmils Tour til Korsør!
 Ligesaa gjerne kunde vi spart' en,
 Taget os Koner i Helsingør.
 Udenlandsrejse, din Lykke
 Bliver nok aldrig min!
 Jeg kun i Kobberstykke
 Skal se Paris og Berlin.
 KOR. Op til Dans etc.

3.

VILLING. Altsaa kom Goldkalb ikke til Staden.
 BRANDT. Skammeligt bleve narrede vi.
 VILLING. Held jer, I sparte Borgerparaden!
 BRANDT. Actierne han i jert Støberi!
 VILLING. Gaa til Helved, I Spotter!
 BRANDT. Gaa I Fanden i Vold!
 VILLING. Ret Jer Næse mig gotter.
 BRANDT. Ti, du arrige Trold!
 KOR. Op til Dans etc.

5.

SALOMON. Wunderlich gik det til med min Name,
 Nis var ich Millionair und Baron;
 Nun er ich nix, und har ingen Dame,
 Bin ich denn nicht der Kong Salomon?
 JØRGEN. Jeg staar ogsaa tilbage.
 Jeg vil danse med Jer.
 I tiltakke nu tage!
 SALOMON. Hattemager, kom her!
 KOR. Op til Dans etc.

6.

LUISE (til Publikum). Engang jeg mindes, vor Vaudeville
 Stod her paa Scenen frygtsomt og ny,
 Men De beskytted venlig den Lille,
 Aabnede for den Hjerternes Ly.
 Snart den voved at lære
 Stolthed og Mod paa sin Gang:
 Stolthed over sin Ære
 Mod til taknemmelig Sang.
 KOR. Op til Dans etc.